

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری- حکمتیست

اکتبر ۲۹۱

۴ اردیبهشت ۱۴۰۱ - 24 آوریل 2022

یادگاری از برگزاری اول مه سال ۱۳۶۶ سنندج در پاساژ عزتی

← ۴

رحمان حسین زاده

زنده باد اول مه ، روز همبستگی

جهانی کارگران !

همایون گدازگر

بیش از ۱۳۰ سال قبل "فویر انگل" یکی از کارگران اعدامی تظاهرات شیکاگو در بیدگاه سرمایه داران این شهر در اعتراض به حکم جلادان بانگ برآورد و گفت : "صدای کارگران خفه شدنی نیست". از آنهنگام تا کنون صدای کارگران جهان علیه استثمار وستم سرمایه داری در اول مه ، پژواک بانگ فویر انگل و رفقاییش در میدان "هی مارکت" شیکاگو همچنان ادامه دارد .

۵ سال بعد از قتل عام شیکاگو در سال ۱۸۸۹ کنگره بین الملل در پاریس به پیشنهاد نمایندگان حزب سوسیالیست آمریکا روز اول مه را بعنوان روز جهانی کارگر برسمیت شناخت . اما رژه میلیونی در خیابان‌های پایتخت و شهرهای مهم جهان در سال بعد (۱۸۹۰) در واقع روز جهانی کارگر را تثبیت و مهر آن را برپیشانی جامعه نوپای سرمایه داری کوبید .

اول مه ۱۸۹۰ در کشورهای زیادی مارش همبستگی کارگری خیابان شهرهای بزرگ را در نوردید . در آلمان علیرغم مخالفت کارفرمایان در شهرهای روستوک ، هامبورگ ، کلن و فرانکفورت اعتراض اول مه در شهر هامبورگ با اعتصاب فلج کننده ای ادامه پیدا کرد که تا روز ۱۵ مه ادامه داشت . در شهر وین پایتخت اطریش اعتصاب ۱۵۰ هزار کارگر قبل از اول مه شروع شده بود . در بوداپست علیرغم مخالفت دولت ۳۰ هزار کارگر و مردم معترض جشن همبستگی اول مه را به نمایش گذاشتند . در همین سال در هاید پارک لندن و در بلژیک تجمعات باشکوه و چند ده هزار نفره برپاگردید . در فرانسه حکومت سرمایه داران هزاران سرباز را روانه سرکوب اعتراض کارگران کرد و به زدوخورد خیابانی منجر شد . در ایتالیا کارگران شهر رم رابه تعطیلی کشاندند . در استکهلم و کوبا دهها هزار نفر ودر نیویورک وشیکاگو ۳۵ هزار کارگر در مارش اول مه ۱۸۹۰ نظم استثمارگران سرمایه داری را به مقابله فراخواندند .

از آن ببعد طبقه کارگر جهانی توانست اول مه را جابیندازد و با مبارزات بین المللی آن را به روز همبستگی جهانی طبقه کارگر علیه سرمایه ، علیه تفرقه و نفاق و کار مزدی و بنیادهای شوم سرمایه داری تبدیل کند . از آنزمان تاکنون بخصوص با منجلابی که سرمایه داری طی یک قرن گذشته به بشریت تحمیل کرده است ، امروز هم هنوز خواست‌ها و کیفر خواست طبقه کارگر علیه سرمایه داری همه جا همچنان به قوت خود باقی است .

← ۷

گفتگوی اکتبر با عبدالله دارابی

صفحه ۲

به استقبال اول ماه مه

اعلامیه حزب حکمتیست

اول مه ۲۰۲۲

صفحه ۵

طبقه کارگر در بطن تند پیچ پرمخاطره جهانی

اول مه و جنگ در اکران

صفحه ۶

سعید یگانه

پیام و یاوه گویی های علی خامنه ای درنخستین روز سال هزار و چهار صد و یک صفحه ۸

ابراهیم باتمانی

اعلامیه حزب حکمتیست

صفحه ۹

اعتراضات معلمان؛ سرکوب دیگر اثر ندارد!

اطلاعیه کمیته کردستان حزب حکمتیست

محکومیت حمله نظامی دولت فاشیست و اشغالگر ترکیه به اقلیم کردستان!

صفحه ۱۰

زنده باد سوسیالیسم

آن، تهاجم علیه اکراین یکی دیگر از نشانه های بارز این جدال و کشمکش بین آمریکا و ناتو و روسیه و چین است. با آوردن این نمونه، خواستم نشان دهم که جنگ جاری در اکراین، حتی اگر به صلح و آتش بس هم بیانجامد وضعیت پیشاروی جهان هرگز بحالت دوره ماقبل جنگ اکراین باز نخواهد گشت. چون همین حالا ۹۵ درصد نیروی انسانی این جنگ ویرانگر را کارگران

گفتگوی اکتبر با عبدالله دارابی

به استقبال اول ماه مه

روسی و اکراینی تشکیل میدهند. مضافا بر آن، از همین حالا به بهانه این جنگ، گرانی سرسام آور و فقر و فلاکت کم نظیر و اخراج و بیکاری کارگران در سراسر جهان رو به افزایش است و مابازا آن نیز بشدت روی گرده خانواده های کارگری و کل مردم زحمتکش سنگینی میکند. قیمت کالا های مورد نیاز زندگی مردم در اروپا هم به طرز چشمگیری رو بفرونی است. و هیچ نشانه ای از فروکش کردن آن در چشم انداز نیست. علایم و پیامد های ناگوار فوق، نشان میدهد که قطب های امپریالیست نوظهور چین و روسیه، به تقسیم سهم تا کنونی سرمایه جهانی که اساسا ناشی از دسترنج طبقه کارگر است، راضی و قانع نیستند و اعلام کرده اند از این پس بخاطر دریافت سهم بیشتر زیر بار قلدری آمریکا نمیروند.

کارگران ایران نیز بمثابه بخشی از کارگران جهان، در روزاول مه میتوانند ضمن تأکید بر خواست قطع فوری جنگ، بر همبستگی و اتحاد با کارگران جهان پای بفشارند و حمایت بیدریغ خود از کارگران انقلابی یونان، ایتالیا، اسپانیا و ترکیه را که مانع ارسال اسلحه و تجهیزات جنگی به اکراین شده اند را نیز اعلام نمایند.

اکتبر: از نظر خیلی ها تناسب قوا و فضای سیاسی امسال برای خودنمایی کارگران در اول ماه مه مساعد تر است، شما در این مورد چگونه فکر میکنید؟

عبدالله دارابی: تأیید و صحت و سقم درستی این سؤال دال بر تغییر تناسب قوای سیاسی در جامعه ایران قابل انکار نیست و برای هر عابر و رهگذری به راحتی قابل مشاهده است، چون سردمداران رژیم ایران و جهان نیز بارها به صراحت به آن اذعان کرده اند. ولی در عین حال باید این را دانست و بر آن واقف ← ۳

پروپاگند اهداف این جنگ و دیگر جنگهای ویرانگر مورد نظر خود را از مردم پنهان کنند اما در عالم واقع مخاطبین اصلی جنگ روسیه و اکراین، طبقه کارگر جهانی است، تا در زیر سایه اختناق بتوانند آنها را از خواست برحق طبقاتی خویش عقب برانند و در کمال آرامش بتوانند در پرتو کار ارزان و کارگر خاموش استثمار وحشیانه خود را دامن زنند و بدینوسیله سود هنگفت ناشی از دسترنج کارگران را برای خود نگهدارند. مضافا بر آن، بر خلاف مدعیان دروغین سردمداران کاپیتالیسم، این جنگ، بخاطر دفاع و حمایت از مردم اکراین توسط آمریکا و ناتو، یا حمایت سرمایه داران روسی و پوتین از مردم دونتسک و لوهانسک، صورت نگرفته است و سر سوزنی به ایجاد زندگی بهتر برای آنها ربط ندارد. این ادعا های پوچ بی مایه در واقع صورت ظاهری این جنگ است نه واقعیت پشت پرده آن. خیلی ها بیاد دارند بدنبال سقوط بلوک شرق در سال ۱۹۹۱ میلادی، آمریکا بلافاصله به منظور تثبیت هژمونی و یکه تازی خود بر جهان، جنگهای خامانوسوزی را در جهان بویژه منطقه خاورمیانه به راه انداخت و بعد از سه دهه کشتار و ویرانگری در منطقه، سرانجام بجایی نرسید و مفتضحانه شکست خورد. شکست و ناکامی های پی در پی آمریکا، به مرور بر وجهه سیاسی و نظامی آن لطمه وارد کرد و اعتبار و هژمونی آنرا نزد دوستان و دشمنان خود در سطح جهان پایین آورد. در خلال این دوره رو به نزول آمریکا، قدرتهای دیگری چون چین و روسیه عروج کردند و کم کم در سطح جهان و خاورمیانه و... برتری های مادی و معنوی خود را به رخ آمریکا کشیدند و نشان دادند از این پس چون گذشته زیر بار یکه تازی آمریکا نخواهند رفت. با توجه به

اکتبر: به اول ماه مه نزدیک میشویم یکی از مسائلی که در اعلامیه حزب کمونیست کارگری- حکمتیست هم به آن اشاره شده است، پرداختن به جنگ جاری در اکراین در مراسم و قطعنامه های اول ماه مه است. ربط این جنگ به طبقه کارگر چیست؟

عبدالله دارابی: نزدیک به دو ماه از تهاجم نظامی و حملات ویرانگر روسیه به اکراین میگذرد. همان طور که اشاره شده طی این مدت حزب کمونیست کارگری حکمتیست، با صدور اطلاعیه و نوشتار و مصاحبه های زیادی از اهداف اصلی این جنگ مفصل صحبت کرده و آنرا به اطلاع عموم رسانده است. با توجه به آن، اول ماه مه امسال مصادف است با جنگ ویرانگر نظام کاپیتالیستی در اکراین که بخش اعظم قربانیان آن کارگرانی است که در راستای منافع سرمایه داران به جبهه های جنگ گسیل شده اند تا در کنار تباه کردن شیرازه جامعه، جان و مال کارگران را نیز در معرض نیستی و نابودی قرار دهند. در نتیجه، این جنگ، جنگ سرمایه داران است و سود و سودآوری ناشی از آن عاید خودشان است، و مرگ و میر و مرارت و مصائب ناشی از آن نیز سهم کارگران و خانواده های آنهاست. با توجه به آن، تهاجم روسیه به اکراین، موضوعی است که کارگران در اول ماه مه امسال به آن بپردازند و ضمن محکوم کردن آن، قویا بر خواست قطع فوری جنگ تأکید نمایند. مضافا بر آن جادارد کارگران در اول ماه مه امسال کشمکش قطب های سرمایه داری و زورگویی میلیتاریستی روسیه را محکوم نمایند و با صدای رسا آنرا به گوش جنگ افروزان سرمایه در هر دو سوی جنگ و کل جامعه بشری برسانند.

اگر چه صاحبان اصلی سرمایه میکوشند با

زنده باد اول مه!

از صفحه ۲ ←

گفتگوی اکتبر با عبدالله داریابی ...

بود که، رسیدن به اینجا و دستیابی به این تحول، در درجه اول مدیون تلاش و بی وقفه جنبش کارگری و دیگر جنبشهای رادیکال و آزادیخواه ایران است که توانستند با مبارزات طاقت فرسا و خستگی ناپذیر خود در برابر فضای سیاسی مخوف حاکم بر ایران و مسببان اصلی قاطعانه بایستند و آنرا به عقب برانند. آنطور که جامعه بخوبی آنرا لمس و احساس کند. به همین خاطر جا دارد در اول ماه مه امسال فعالین و رهبران کارگری در اول ماه مه ضمن پاس داشتن دستاورد تا کنونی خود، علنا و رسماً در تجمعات و میتینگ های بزرگ در خیابانها اظهار وجود کنند و به صراحت اعلام نمایند بانی و مسبب این سیه روزی مردم ایران، رژیم جمهوری اسلامی است. بانی و مسبب اصلی اینهمه فقر و فلاکت بیکاری و بیماری در ایران جمهوری اسلامی است و... علاوه بر آن کارگران در اول ماه مه امسال بر اتحاد و همبستگی میان جنبش های رادیکال و آزادیخواه در سراسر ایران تأکید نمایند و برای ایجاد آن آستین ها را بالا بزنند.

در اول ماه مه امسال، بر آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی پای بشارند.

اکتبر: در کردستان انتظار چیست؟ فعالین چگونه میتوانند به استقبال اول ماه بروند؟

عبدالله داریابی: اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر است و کارگران کردستان و سراسر ایران هم بخشی از طبقه کارگر جهان محسوب میشوند. چون خواست و اهداف امروز و فردایشان با هم یکی است و هیچ استثنایی در آن موجود نیست و آنچه در بالا اشاره شده، جزء مشترکات شما محسوب میشود. در نتیجه، کارگران در کردستان هم در شرایط کنونی میتوانند در اول ماه مه امسال در اجتماعات و میتینگ های بزرگ خود در صحن خیابانها بصورت علنی ظاهر شوند و تلاش کنند با حضور فعال خود توجه جامعه را بسوی خود

جلب نمایند. کارگران و فعالین کارگری به کمک زنان و مردان آزادیخواه میتوانند بزرگداشت روز اول ماه مه را به فضای شاد سیاسی و اجتماعی جامعه کردستان تبدیل کنند. برای این کار، باید از همه ابتکارات جمعی و فردی مردم بهره بگیرند تا روز کارگر را به جشن عمومی مردم در شهر و شهرک ها تبدیل نمایند، و در متن چنین فضایی به صراحت کیفر خواست خود علیه رژیم سرمایه داری حاکم بر ایران را به اطلاع عموم برسانند.

همه میدانیم روز اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر است و محیط کار تعطیل است و برای گرامیداشت این روز عظیم باید آشکارا در ملاءعام در حضور مردم در داخل شهر و محلات شهرها ظاهر شد و از زاویه منافع طبقه کارگر خواست و اهداف واقعی و شایسته زندگی مردم را به اطلاع عموم رساند و به آنها وانمود کرد که در طی ۴۳ سال آنچه بر شما

گذشته و میگذرد زندگی نام ندارد. چون شما مردم زحمتکش شایسته بهترین زندگی هستید و چنین خواستی واقعی است و در ایران امروز هم ممکن و قابل دسترس است. اما سرمایه داران حاکم بر کشور بخاطر منافع سرمایه دارانه خود آنرا از شما گرفته و از شما دریغ کرده اند. این کیفر خواست، اصل حقیقت است که سرمایه داران و دولت مفتخور شان در روز اول ماه مه باید آنرا از زبان خود شما کارگران و زحمتکشان بشوند.

چگونگی بزرگداشت روز اول ماه مه اساساً در اختیار رهبران و فعالین کارگری در محل است. ولی توصیه فردی من برای برگزاری روز اول ماه مه امسال خارج شهر و محلات شهرها نیست. چون با شرایط امروز جامعه ایران قرابت و تناسب خاصی ندارد.

در اول ماه مه نه شاهی تاجگذاری کرده است، نه مذهبی آمده است، و نه "ملتی" درست شده است! اول ماه روز یک طبقه جهانی، روز یک جنبش بین المللی کارگری است که برای تغییر ریشه ای جهان، برای انقلاب کمونیستی مبارزه میکند!

اول ماه روز صاحبان واقعی جهان است! روز بشریتی است که جهان بدون کار او نمیتواند سرپا بماند! روزی است که اسپارتاکوس های این جنبش، رهبران کمونیست و سوسیالیست کارگران، اعلام میکنند: برای رهایی جامعه راهی جز انقلاب کارگری، انقلاب بردگان مزدی، علیه سیستم بردگی مزدی وجود ندارد!

زنده باد اول ماه!

زنده باد انترناسیونالیسم کارگری!

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

آزادی، برابری، حکومت کارگری

از صفحه ۱ ←

یادگاری از برگزاری اول مه سال ۱۳۶۶ سنندج در پاساژ عزتی

یادگارهای با ارزشی از متینگ علنی ۱۵۰۰ نفری مراسم اول مه سال ۱۳۶۶ در پاساژ عزتی سنندج است. ۲۵ سال قبل و در شرایط محدودیتهای فراوان پلیسی و امنیتی و حتی محدودیتهای فنی و تکنیکی این عکسها تهیه شده اند. متینگ باشکوه پاساژ عزتی سرآغاز دوره جدیدی در مبارزات کارگری و سنت مراسمهای روز جهانی کارگر در شهر سنندج و دیگر شهرها شد. به دنبال آن مراسمهای پرجمعیت تر و باشکوهتر سالهای ۶۷ و ۶۸ تجربه شد و در یک دهه اخیر هم سنتهای رادیکال کارگری آن دوران نقطه اتکای پیشروان کارگری این دوره شد. مدتی قبل در پاسخ یکی از پرسشهای نشریه اکتبر در مورد مراسمهای اول مه شهرهای کردستان در آن دوره به طور فشرده چنین توضیح دادم.

اکتبر: برگزاری اول مه در شهرهای کردستان از سابقه مثبتی بهره مند است، از میان مجموعه مراسمها و آکسیونهایی که به مناسبت اول مه در کردستان برگزار شده، کدامیک را میتوانید الگوی برجسته و پر دستاوردتر دید؟

رحمان حسین زاده:

تجارب متنوع و با ارزشی وجود دارد. اما از میان این تجارب متنوع به نظر من مراسمهای سالهای ۶۶ تا ۶۸ در شهر سنندج هنوز الگوی برجسته و پیشرو نه تنها در شهرهای کردستان، بلکه در کل تجربه ماه مه در ایران است. آن سالها جنبش اعتراض همگانی وجود نداشت. از تب و تاب آکسیونی ضد رژیم خبری نبود، در شرایط تداوم جنگ ایران و عراق و پیامدهای آن علیه طبقه کارگر و جامعه، کارگران پیشرو شهر سنندج، قدم جلو گذاشتند، در تناسب قوایی به شدت نامساعد اما دقیق و سازمانیافته و کار شده و هدفمند، مبتکر مراسمهای سرخ کارگری و توده ای "پاساژ عزتی در سال ۶۶"، دبیرستان رنج آوری در ۶۷ و سالن تختی در ۶۸ شدند. مراسمهایی که در اوج قدر قدرتی جمهوری اسلامی زنان و مردان کارگر و آزادیخواه در کنار هم متحد و هم بسته با سرود انترناسیونال شروع کردند و در ادامه رهبران و آژیتاتورهای کارگری با شفافیت کمونیستی نظم سرمایه و مصائب آن را به نقد کشیدند، و با قرائت قطعه نامه های رادیکال کمونیستی

کارگری، صفحه درخشانی از ابراز وجود اجتماعی جنبش متمایز سوسیالیستی کارگری را به ثبت رساندند. وقوع این پدیده درخشان این سالها یک روزه و بدون پیشینه نبود. وجه تعیین کننده تربه اصطلاح "پشت صحنه"، فعل و انفعالاتی بود که نتیجه یک دوره چند ساله آگاهگری و سازمانیابی کمونیستی در محل کار و زیست کارگران سنندج بود. از مدتها قبل فعالین و رهبران مراکز کارگری آن زمان شهر سنندج از کارخانه های پوشاک و شاهر گرفته، تا کارگاههای فلزکاری، مکانیک، برقکار، تراشکار، نجار و خیاط و خباز در ارتباطی آگاهانه، صفی متحد را ایجاد کرده بودند. شبکه های وسیع مبارزاتی را شکل دادند. برای یک دوره معین تشکل "اتحادیه صنعتگر" را ایجاد کردند. مهمتر گرایش کمونیستی درون کارگران و حزب کمونیستی نقشی تعیین کننده و یکه تاز و بلامنازع را در متحد کردن کارگران

و در مراسمهای اول مه ایفا میکرد. چند سال قبل در جزوه ای تحت نام "جنبش کارگری در کردستان" در یاد آوری این مراسمهای غرور آفرین چنین نوشتم "مضمون سخنرانیها و شعارها و به ویژه قطعه نامه این متینگها مستقیما در دیدگاههای کمونیسم و سوسیالیسم کارگری ریشه داشتند. هر ناظر با انصافی با مشاهده قطعه نامه های این سالها میتواند دریابد که این پلاتفرم کارگران کمونیست در جنبش کارگری و در جامعه برای ساختن آینده و دنیایی بهتر است. از این زاویه آکسیونهای ماه مه در این سالها اهمیت تاریخی و پایه ای تری در جنبش کارگری ایران و در کردستان پیدا میکنند". از نظر من این ارزیابی هنوز هم به قوت خود باقی است.

رحمان حسین زاده

2010-4-29

حزب کمونیست کارگری ایران - هکمتیت
Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

گرامیباد

مه

روز جهانی

کارگر

کارگران جهان متحد شوید!

زنده باد انترناسیونالیسم کارگری!

اول مه ۲۰۲۲

طبقه کارگر در بطن تند پیچ پر مخاطره جهانی

در آستانه اول مه ۲۰۲۲، طبقه کارگر در همه کشورهای جهان، دور دیگری از فقر و تبعیض و مصائب و مشقات نظام استثمارگر کاپیتالیستی را سخت تر از همیشه تجربه میکند. سردمداران و ایدئولوگهای بورژوازی چند دهه است استیلای بی رقیب نظام سرمایه داری بر سرنوشت بشریت و گسترش دامنه حاکمیت و کارکرد آن به اقصی نقاط کره زمین را نقطه قوت این نظام ستمگر معرفی میکنند. در عین حال این حقیقت ساده را پرده پوشی میکنند که گسترش هر روزه فقر و گرسنگی و تبعیض و نابرابری و جنگ و ناامنی در اقصی نقاط جهان نیز محصول همین نظم ضد انسانی است. کشمکش و جنگ اصلی طبقه کارگر علیه سرمایه داری به پهنای جهان از همین جا الهام میگیرد. روز اول مه امسال میتواند و باید صحنه ارتقاء و گسترش این نبرد طبقاتی و سیاسی علیه کاپیتالیسم معاصر باشد.

امسال پرولتاریای جهانی و مردم محروم با پرمخاطره ترین کارکرد نظم سرمایه داری یعنی جنگ امپریالیستی جاری در اوکراین و خطر تبدیل عملی آن به یک جنگ بزرگ در سطح دنیا و در شرایط وجود زرادخانه های سلاحهایی شیمیایی و بیولوژیکی و هسته ای در دست قطبهای امپریالیستی دو طرف این جنگ روبرو است. ادامه کشمکش و جدال قطب های اصلی کاپیتالیسم بر سر سهم خواهی بیشتر در اقتصاد و سیاست دنیا و تحکیم موقعیت بالادستی در جهان چند قطبی ثبات نیافته به جغرافیای اوکراین کشیده شده است. تاکنون طبقه کارگر و مردم بخت برگشته در اوکراین و روسیه به گوشت دم توپ جنگی تبدیل شده اند، که از یک طرف ناسیونالیسم عظمت طلب روسیه به رهبری پوتین در سودای اعاده موقعیت روسیه به عنوان یکی از ابرقدرتهای جهان و از طرف دیگر آمریکا و متحدان اروپایی و ناتو برای جبران ناکامیها در خاورمیانه و احیای موقعیت هژمونیک بر جهان کاپیتالیستی معاصر میکوشند. این جنگ برخلاف پروپاگاندا طرفین درگیر، مستقیماً علیه منافع کارگران و مردم در روسیه و اوکراین و در همه دنیا است. طبقه کارگر جهانی در اول مه ۲۰۲۲ میتواند و ضروری است اعلام کند کشمکش قطبهای کاپیتالیستی و در این مورد لشکرکشی و زورگویی میلناریستی روسیه را ضد انسانی و ارتجاعی میداند و خواهان توقف فوری جنگ است. به علاوه دخالت مستقیم و غیر مستقیم دیگر دولتهای همگام دو طرف جنگ و تمایل هیئت حاکمه آمریکا و ناتو را به کشدار شدن این جنگ و اعمال "تحریم اقتصادی" علیه روسیه را به مثابه سلاح کشتار جمعی سیاست ضد انسانی و جنایتکارانه میدانند. در این راستا بر کوتاه شدن دست قدرتها و دولتهای مرتجع کاپیتالیست از سر مردم تاکید میکند. کارگران با چشمان باز علیه توجیهات ناسیونالیستی "منافع ملی" دولتهای درگیر و گسترش راسیسم توجیه گر این توحش و حضور فعال جریانات فاشیست در این جنگ می ایستند. باید اعلام کرد که طبقه کارگر و مردم چه در روسیه و اوکراین و چه در دیگر کشورها نباید به گوشت دم توپ این جنگ تبدیل شوند. به روشنی علیه به اصطلاح "دولت و بورژوازی خودی" مستقیماً درگیر و یا دولتهای همگام و متحد دو سوی این جنگ تبهارانه میتوان و باید ایستاد. براین اساس بسیار ضروری است، سیاست ارتجاعی جریانات و ترندهای چپ و راست "پروروسی" و یا "پروغربی و ناتویی" در این رویداد را افشاء و منزوی کرد. طبقه کارگر میتواند با سیاست و صف متفاوت به فاکتور مهم به میدان کشاندن جنبش متمایز و امید بخش پایان دادن به جنگ و توحش سرمایه داری و دولتهای ضد انسان تبدیل شود. در این تند پیچ تاریخی طبقه کارگر در سطح جهان در مقابل آزمایش پیچیده و سنگینی قرار دارد که اساساً با اتکاء به خودآگاهی طبقاتی و سوسیالیستی، اتحاد و سازمانیافتگی همچون کارگران سوسیالیست و بلشویکهای مقطع جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۷ میتواند، مسیر تحولات را به نفع طبقه کارگر و مردم محروم تغییر دهد.

کارگران ایران به مثابه بخشی از طبقه کارگر جهان در اول مه امسال علیه این جنگ و دو قطب کاپیتالیستی و دولتهای ارتجاعی مستقیماً درگیر آن بر همان افق و سیاست انقلابی و رادیکال مورد اشاره در بالا تاکید میکنند که میتواند راهنمای عمل کارگران آگاه و سوسیالیست در سراسر جهان باشد.

به علاوه طبقه کارگر در ایران با گسترش فاجعه فقر و گرسنگی و گرانی و بیکاری و بیماری و تبعیض و نابرابری غیر قابل تحملی روبرو است. در اول مه امسال کارگران علیه سرمایه داری حاکم و دولت جمهوری اسلامی بانی این وضعیت کیفرخواست خود را با شفافیت اعلام میکنند. با اتکاء به پتانسیل مبارزاتی جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی رادیکال متحد طبقه کارگر همچون جنبش

سعید یگانه

اول مه و جنگ در اکراین

یکی از ویژگی های اول مه امسال روز جهانی کارگر، آغاز جنگی ویرانگراز جانب دولت سرمایه داری روسیه به سرکردگی پوتین علیه کشور اکراین است. این جنگ به غیر از کشتار و آوارگی

مردم اکراین هم اکنون جهان را با چالش بزرگی مواجه کرده است. جنگ پدیده ای شوم و ویرانگر است و سرمایه داری و دولتهای سرمایه داری جنگ را برای سهم بیشتری از سودآوری سرمایه برگرده طبقه کارگردمقابل رقبای خود اجتناب ناپذیر کرده است. از این نگاه جنگ در اکراین جنگی تماما علیه طبقه کارگر و مردم رنج دیده در هر دو کشور روسیه و اکراین و با هدف خفه کردن هر نوع صدای مخالف و از ادیخواهی علیه تبعیض و نابرابری و فلاکت اقتصادی و سیستمهای حاکم از جانب طبقه کارگر و مردم معترض در واقع نیز می باشد.

جنگ در اکراین بطور مشخص، جنگ و رقابت دولتهای سرمایه داری از یک سو روسیه و چین و حامیان آنان، از سوی دیگر دولت اکراین با حمایت امپریالیسم امریکا، ناتو و دول غربی بر سر سود جویی، اقتدار بیشتر و توسعه طلبی است که هزینه آن را طبقه کارگر و مردم محروم در هر دو سوی این جنگ و مردم جهان می پردازند. اگر اکراین اکنون میدان جنگ و این رقابتها است، اما هدف آن فراتر از اکراین و بر سر تعیین چهار چوبهای جدیدی میان قدرتهای سرمایه داری در بطن جهان چند قطبی کنونی است، که یک قطب آن چین و روسیه که حاضر به قبول آقایی جهانی دولت امریکا بیش از این نیستند. این جنگ رقابت میلیتاریستی میان دولتهای سرمایه داری را دامن زده و به صنعت تسلیحاتی رونق بخشیده است.

نزدیک به دو ماه از آغاز جنگ گذشته

است و هر چه زمان می گذرد و افکار عمومی جهان از فضای تبلیغاتی رسانه ها در آغاز جنگ فاصله می گیرند بیشتر به اهداف واقعی جنگ پی می برند. اگر در آغاز جنگ مدیای غرب، ناتو و دول غربی توانستند افکار مردم را در جهت اهداف و حقانیت خود تحت تاثیر قرار دهند و آنها را در دفاع از دولت زلنسکی و علیه

دولت پوتین بسیج و به خیابانها بیاورند، با ادامه جنگ و تاثیر زیانبار آن بر زندگی مردم و آشکار شدن اهداف ضد انسانی پشت آن، عاقبت این فضا فروکش کرده است و کم فضای اعتراضی علیه عاملین هر دو سوی این جنگ و ویرانگر بالا گرفته است.

واقعیت این است که جنگ در اکراین اگر هم پایان یابد که باید امیدوار بود تا بیشتر از این مردم کشته و آواره نشوند، اما این جنگ از نگاه جهان چند قطبی، آغاز کشمکشهای جدید و آرایش قدرتهای بزرگ امپریالیستی و سرمایه داری بر سر تقسیمات و نقشه آینده جهان، توافق و کنار آمدن با همدیگر یا گسترش آن به مناطق دیگر است.

جنگ در سوریه و لیبی صحنه همین رقابتها در سالهای گذشته تا کنون بوده است و اکنون با حمله تجاوزکارانه روسیه به کشور اکراین، جنگ و رقابت به قیمت ویرانی و کشته و تلفات انسانی به مرکز کشورهای اروپایی و مناطق حساس مورد مناقشه میان بلوک غرب به رهبری امریکا و ناتو و از طرف دیگر روسیه و چین تبدیل شده است.

جنگ در سوریه و لیبی و اکنون وقوع این جنگ در اکراین و رقابت امریکا و ناتو علیه روسیه برای جبران عقب نشینی و ناکامیهای امریکا به عنوان تنها قدرت وژاندارم جهان در بطن جهان چند قطبی کنونی است. آلمان و فرانسه اگر چه جانب سیاستهای غرب و به اکراین حمایت مالی و نظامی می کنند، اما در عین حال نقش میانجیگری برای پایان جنگ در این کشمکش اتخاذ کرده اند. این کشورها نیز نگران از ادامه جنگ و انفجار آن در بیرون از مرزهای اکراین، خود را بیشتر میلیتاریزه و میلیاردها یورو از جیب مردم به بهانه دفاع از دموکراسی به آن اختصاص داده اند.

از نگاه جهان چند قطبی که امریکا حاضر به قبول آن نیست و هر کدام از قطبهای دیگر سرمایه داری از جمله روسیه و چین سهم خود را می طلبند. چین به عنوان یک قدرت اقتصادی با سرمایه کلانی که با استثمار

از صفحه ۱ ←

زنده باد اول مه ، روز همبستگی**جهانی کارگران !**

بیکار علیه جنگ و ترور ، فقر و بیکاری ، رقابت و جنگ قومی و مذهبی که زندگی بشریت را تهدید می کند به وظیفه و رسالت طبقه کارگر و جنبش نجات بخش او تبدیل شده است . امروز توطئه و فریبکاری دولت های بورژوازی برای به انحراف کشاندن مبارزه کارگران و گرفتن خصلت ضد سرمایه داری از اول مه بیش از پیش رنگ باخته و قطبی شدن جوامع بشری ، تقابل استثمارشدن با نظم سرکوبگر سرمایه داری را اجتناب ناپذیر کرده است .

در ایران تحت حاکمیت رژیم های سرکوبگر ، سنت اول مه به سابقه ای به قدمت بیش از یک قرن تکیه دارد . علیرغم سرکوبگریهای مداوم و در دوره های مختلف و تلاش برای به انحراف کشاندن روز کارگر بعنوان روز تولید ملی و رنگ مذهبی و ملی زدن به آن ، اما امروز خود آگاهی طبقه کارگر و رهبران آن در اثر مبارزات روشن و جسورانه سالهای اخیر ، جمهوری اسلامی و دارودسته تبهکار آن را به انزوا رانده است و تلاش های جمهوری اسلامی برای به بیراهه بردن اول مه فقط موجب بی آبروی و تنفر بیشتر برای او شده است . در پرتو جنبش زنده و فعال کارگری در سالهای اخیر هیچ زمانی مثل امروز صف طبقات متخاصم این چنین روشن و در مقابل یکدیگر قرارنگرفته است . این واقعیت را می توان در مبارزات جسورانه ، مطالبات رادیکال و روشن و پشتیبانی از بخش های دیگر جامعه در جنبش کارگری ایران مشاهده کرد .

برمینای این توازن قوا که خود نتیجه مبارزه و تلاش کارگران و مردم زحمتکش است ، انتظار استقبال از برگزاری باشکوه اول مه در شهرها انتظاری بجا و در خور موقعیت کنونی جنبش کارگری و جنبش برای سرنگونی جمهوری اسلامی است .

در کردستان هم که گرامی داشت اول مه دارای سابقه و پرونده ای درخشان است ، انتظار این است که کارگران و مردم زحمتکش با گرمی به استقبال اول مه بروند . از نیمه های دهه شصت که برگزاری اول مه درخشید و کارگران و سوسیالیست ها در این گوشه کوچک از جهان با هم زنجیرهایشان در اقصی نقاط جهان پیمان نبرد علیه بورژوازی تازه کردند ، تا امروز و به درازای ۳۵ سال جنگ و تلاش برای روشن نگهداشتن مشعل روز کارگر ادامه دارد . کارگران کردستان که رژیم هار اسلامی یکی از اولین سخنرانان مراسم اول مه آنها را به جوخه آتش سپرد ، عقب ننشستند و تا امروز بر عهد و پیمان خود با جمال چراغ ویسی برای روشن نگهداشتن چراغ اول مه پا می فشارند و در زیر حاکمیت یک رژیم هار و وحشی هر ساله به انحای گوناگون به استقبال اول مه رفته اند .

تحت اوضاع سیاسی کنونی جامعه و تعادل قوای کنونی انتظاری رود کارگران و رهبران و فعالین جنبش سوسیالیستی در کردستان برای سازمان دادن اول مه باشکوهی دست بکار شوند . تجمعات علنی در شهرها و محلات و ویرافراشتن پرچم مطالباتی که کارگران طی سال گذشته برای تحقق آنها تلاش کردند باید محور تجمعات و مراسمهای اول ماه مه امسال باشد .

همایون گدازگر

از صفحه ۵ ←

اعلامیه حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

اول مه ۲۰۲۲**طبقه کارگر در بطن تند پیچ پر مخاطره جهانی**

معلمان و بازنشستگان و اعتراضات توده ای مردم جان به لب رسیده میتوان و باید دولت را موظف به تامین فوری معیشت و سلامت و دستمزد و حقوق مکفی همه شهروندان نمود. علیه دستمزد زیر خط فقر تعیین شده توسط دولت اعتراض کرد و تامین دستمزد و حقوق مکفی تامین کننده زندگی شایسته انسانی را به خواست مشترک و فوری جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اعتراضی رادیکال تبدیل کرد.

در اول مه خواهان آزادی همه کارگران زندانی و زندانیان سیاسی هستیم. بر همبستگی و همگامی جنبش کارگری با دیگر جنبشهای اجتماعی رادیکال پافشاری میکنیم. در اول مه کار تعطیل است و ما کارگران و فعالین و پیشروان سوسیالیست طبقه کارگر را به برگزاری اجتماعات بزرگ و متینگ های کارگری گرامیداشت روز کارگر در شهرها فرامیخوانیم.

زنده باد اول مه!**زنده باد انترناسیونالیسم کارگری!****زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!****حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست**

۱۷ فروردین ۱۴۰۱ - ۶ آوریل ۲۰۲۲

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیستWorker-Communist Party of Iran
Hekmatist**زنده باد اول مه!**

ابراهیم باتمانی

پیام و یاوه گویی های علی خامنه ای در نخستین روز سال هزار و چهار صد و یک

علی خامنه ای این اخوند ضد زن و سر چشمه فساد بدون اینکه خم به ابرو بیاورد، در اولین روز سال نو گفت: یکسال دیگر هم گذشت، سال هزار و چهار صد با همه شیرینی ها، تلخی ها، فراز و فرودها که در زندگی طبیعی است، به پایان رسید. این نوع سخنرانی های بی معنا هر ساله از جانب خمینی جلا، خامنه ای، سران ریز و درشت جمهوری اسلامی به مناسبت های مختلف تحویل مردم ایران داده شده و میشود. خامنه ای جلا به خیال خام خود فکر میکند مردم با این نوع حرف های عوامفریبانه و تبلیغات ریاکارانه او فریب میخورند. باید از این شیاد پرسید، کدامیک از شما در طول حاکمیت ننگین چهل و چهار ساله تان میدانند که تلخی چه مزه ای دارد.

اخواندهای مفتخور و انگل جامعه در طول این چهل و چهار سال هرگز کار مثبتی انجام نداده بلکه کل ثروت و امکانات جامعه را به خصوص دسترنج کارگران و زحمت کشان را با زور اسلحه به تملک خود در آورده و از آن بدون محدودیت استفاده نموده اند. این انگلهای جمهوری اسلامی خانه های مجلل و کاخهای میلیاردی که متعلق به همه مردم است را در اختیار دارند و با آخرین مدل ماشین های خارجی و هلیکوپترهای شخصی رفت و آمد مینمایند.

سران جنایتکار جمهوری اسلامی هیچگاه فقر را تجربه نکرده اند. آنها هیچگاه مانند یک کارگر زحمتکش با جسم و روح خسته به خانه بازنگشته اند. انگل های مفتخور جمهوری اسلامی هرگز نمیفهمند که یک کارگر کولبر با چه درد و رنجی یک لقمه نان برای خانواده اش تهیه مینماید. بسیاری از این کولبران با دستور خامنه ای و به وسیله مرزبانان مزدور جمهوری اسلامی، با گلوله زخمی و کشته میشود و به جای اینکه نانی به سر سفره خانواده اش بیاورد، متاسفانه جسدش را تحویل خانواده اش میدهند.

سران اوباش جمهوری اسلامی برای زندگی شخصی خود و خانواده شان هیچ هزینه ای خرج نمیکند و همه چیز برای آنها براحتی بدست میاید. آنها از پول ملت در خانه های چند میلیاردری زندگی میکنند و مالیات هم نمیپردازند. آنها نمیدانند دست فروشی، کولبری و استخدام قراردادی موقت چگونه است و چقدر ترس و نمانی در دل مردم ایجاد مینماید. این بیشرمان جمهوری اسلامی این مشکلات را درک نمیکند و نمیدانند شب گرسنه خوابیدن چه مفهومی دارد و بیشرمانه و عوامفریبانه میگویند که در مشکلات پارسال همه یکسان بودیم. خامنه ای در پیام نوروزیش به خوشی های پارسال اشاره کرد. باید از خامنه ای پرسید کدام خوشی؟ از روز اول به قدرت رسیدن جمهوری اسلامی تا به امروز که ۴۴ سال از آن میگذرد، حکومت جمهوری اسلامی و کل سران ریز و درشت حکومت و شخص

خامنه ای با هر نوع شادی و خوشی مردم مانند رقص و پایکوبی، بر پا کردن جشن نوروز، جشن چهارشنبه سوری، مشروب نوشیدن، رقصیدن زن با مرد و صدها نمونه دیگر مخالف بوده است. حکومت جمهوری اسلامی با حکومت امارات

اسلامی طالبان و داعش هیچ فرقی ندارند. خامنه ای جنایتکار در شرایط حساس و بحرانی کرونا، واکسن کرونا را ممنوع اعلام کرد و باعث مرگ هزاران انسان بیگناه شد و این در حالی بود که خود خامنه ای و کلیه اوباشان اسلام با تمام امکانات پزشکی در بهترین مناطق خوش آب و هوا در قرنطینه بودند و واکسن فایزر را هم تزریق کرده بودند. سوال اساسی مردم ایران از شما خامنه ای جلا و هم پالگی هایتان این است که شما مزه کدام تلخی را چشیده اید که دم از تلخی مینیزید؟

خامنه ای در جای دیگر از پیامش وقیحانه گفت: با وجود تحریمهای ظالمانه آمریکا و غرب، ما پولدارتر شده ایم و از سرمایه گذاری های خوبی بر خودار

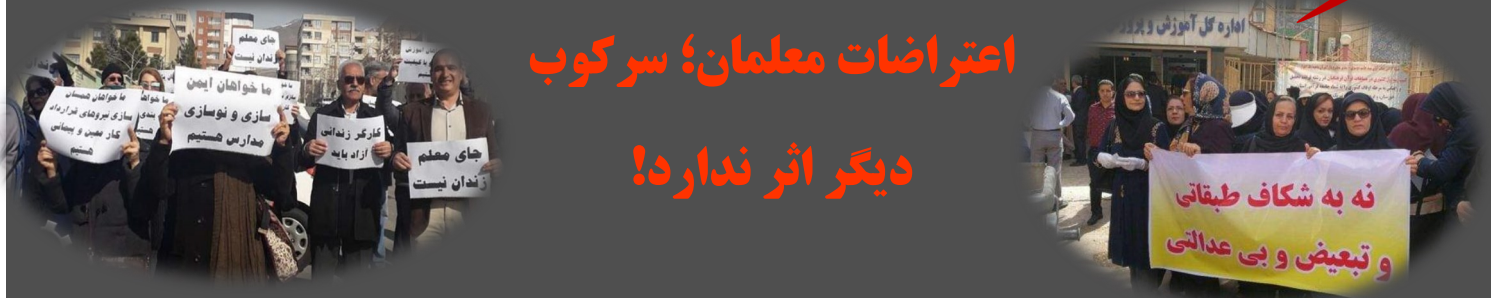
شدیم. بله، حرفتان کاملا درست است. سرمایه خود و خانواده شدن شامل خودتان، هم پالگی هایتان، سران حکومت، سپاه پاسداران و نیروهای امنیتی بوده و هست، نه مردم به خصوص کارگران و اکثریت جامعه. مردم باید از خامنه ای جلا و کلاهبردار بپرسند اگر پولدار شده ایم، بس چرا این همه تورم و گرانی سر سام اور و کمر شکن به ما تحمیل شده است؟ چرا حقوق ناچیز کل کارگران و بازنشستگان بموقع پرداخت نمیشود؟ چرا اجاره خانه و مصالح خانه سازی و کالاهای اساسی مردم افزایش صعودی دارد؟ باید از خامنه ای جلا و دیکتاتور پرسید: اگر در خزانه دولت پول وجود دارد، پس چرا بیمه بیکاری بیست میلیون کارگر بیکار پرداخت نمیشود؟ چرا پول مالبختگان که به دستور شما دزدیده شده است به آنها برگردانده نمیشود؟

خامنه ای جلا، چرا این همه کارتن خواب، کودک کار خیابانی، قبر خوابی، اتوبوس خوابی و تن فروشی زیاد است؟ چرا مردم باید این همه درد و رنج را تحمل کنند. چه کسی جوابگوی این همه مصیبت است؟

خامنه ای دیکتاتور در پیامش به اعدامهای سال قبل کشور عربستان سعودی اشاره کرد. این ضحاک مار بدوش گفت: حاکمان عربستان سعودی پارسال هشتاد نفر را اعدام کرده اند که در میان اعدام شدگان جوانان کم سن و سال نیز دیده میشود. خامنه ای جلا طوری وانمود میکند که گویا در ایران خبری از اعدام و سرکوب و سانسور وجود ندارد و همه جا گل و بلبل است.

خامنه ای خوب به یاد دارد در سالهای شصت و شصت و هفت هزاران نفر به دستور خمینی جلا بدون محاکمه اعدام شدند. مردم ایران و خانواده اعدام شدگان شاهد دهها قبرستان بی نام و نشان در گوشه و کنار ایران هستند. نمونه این

اعلامیه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-Communist Party of Iran
Hekmatist

اعتراضات معلمان؛ سرکوب دیگر اثر ندارد!

روز پنجشنبه اول اردیبهشت ۱۴۰۱، بار دیگر معلمان و فرهنگیان در بیش از ۵۰ شهر و ۲۴ استان کشور دست به تجمع و اعتراض زدند. این اجتماعات در تهران در مقابل وزارت آموزش و پرورش و در شهرهای دیگر در برابر ادارات آموزش و پرورش برگزار شدند. معلمان به عدم تحقق خوستهایشان از جمله سلاخی طرح رتبه بندی که افزایش حقوق را شامل همه معلمان نمیکند معترضند. معلمان میگویند دولت همچنان دنبال پولی سازی آموزش است و از حق آموزش رایگان برای همگان سر باز می زند. معلمان به تداوم زندانی همکارانشان و اعمال فشارها و احضارها و پرونده سازی اعتراض دارند و تاکید می کنند که سیاست ارباب و سرکوب مانع تداوم اعتراض آنها نخواهد شد.

بعبارت دیگر با وجود چند دور اعتراض سراسری و مذاکرات در مجلس و دالانها، هنوز مطالبات سال گذشته فرهنگیان تحقق نیافته است. معلمان و فرهنگیان خواهان اجرای کامل قانون مدیریت خدمات کشوری هستند که در نتیجه اجرای درست این قانون یعنی جاری کردن رتبه بندی و همسان سازی حقوق ها، حقوق هر معلم بازنشسته و شاغل از جمله معلمان تازه استخدام و معلمان غیر رسمی به بالای خط فقر می رسد. معلمان خواهان استخدام رسمی همکاران حق التدریسی توسط آموزش و پرورش و پرداخت معوقات آنها هستند.

معلمان میگویند دارایی و املاک وزارتخانه آموزش و پرورش جزئی از مالکیت عمومی است و وزارتخانه حق ندارد تحت عناوینی مانند واگذاری به بخش خصوصی و به صورت رانتی در اختیار مافیا قرار دهد. معلمان همینطور شدیداً معترض به دست درازی وزارتخانه و دولت به صندوق ذخیره فرهنگیان هستند و با هر نوع تغییر در مالکیت صندوق ذخیره فرهنگیان مخالف اند. در اعتراض روز پنجشنبه بار دیگر بر روی خواستهای محقق نشده از جمله آزادی معلمان زندانی و اجرا نشدن همسان سازی حقوق بازنشستگان و سرکوب و دستگیری مستمر و سیستماتیک معلمان و فعالان صنفی تاکید شد.

نیروهای امنیتی در تهران نزدیک وزارتخانه با حضور در خیابان سپهبد قرنی، از شکل گیری تجمع اعتراضی معلمان مقابل وزارت آموزش و پرورش و پرورش ممانعت کردند و حدود ۷۰ تن از معلمان معترض را بازداشت کردند. ۴۰ معلم زن را به بازداشتگاه وزرا بردند و ۳۰ معلم بازداشتی را به پلیس امنیت و گیشا منتقل و سپس همه آنها را آزاد کردند. این بازداشتها و بی توجهی به اعتراضات و خواستهای برحق معلمان نشان میدهد که دولت و مجلس تا زور به اندازه کافی روی سرش نباشد کوتاه نمی آیند. احضارها و پرونده سازی های مرتب و تهدید معلمان همه قرار است یک جنگ فرسایشی را به معلمان تحمیل کند.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست از اعتراض متحد معلمان برای خواستهای برحق حمایت و تعرض نیروهای سرکوبگر حکومتی به معلمان معترض و آزاده را محکوم میکند. معلمان بازداشتی باید فوراً آزاد شوند. این روشها دیگر جواب نمیدهد، نمیتوانید میلیونها نفر را زندانی کنید و به سکوت بکشانید. معلمان برای پیشروی نیازمند تقویت واحدهای محلی و مراکز آموزشی با هدف بسیج نیروی وسیعی از فرهنگیان که هنوز بیدار نیامدند، اتکا به مکانیزمی که این مهم را محقق کند یعنی مجمع عمومی در مدارس، ایجاد همدلی و هماهنگی بیشتر با دیگر شاخه های جنبش کارگری بجای ایجاد تفاوت بین فرهنگی و کارگر، تقویت اتحاد طبقاتی بویژه در آستانه روز جهانی کارگر هستند.

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۲ اردیبهشت ۱۴۰۱ - ۲۲ آوریل ۲۰۲۲

کارگر، معلم بپاخیز، برای رفع تبعیض!

محکومیت حمله نظامی دولت فاشیست و اشغالگر ترکیه به اقلیم کردستان!

دولت ترکیه از دیروز ۱۹ آوریل در ادامه سیاست جنگ افروزان و تجاوزکارانه خود عملیات نظامی وسیعی را در خاک اقلیم کردستان به بهانه حضور پ ک ک و مبارزه با تروریسم از طریق زمین و هوا آغاز کرده. به ادعای کارشناسان نظامی و تحلیلگران ترکیه، این عملیات در عمق ۲۵ تا ۳۰ کیلومتری مرز زمینی میان اقلیم کردستان و ترکیه به منظور پاک سازی نیروهای پ ک ک در مناطق کوهستانی آواشین، میتنا، کورک وزاب، قطع ارتباط پ ک ک با شمال سوریه و بیرون راندن آنان از مناطق مهمی مانند شنغال صورت می پذیرد، ادعایی که سالهاست دولت ترکیه بخصوص با آغاز عملیات گسترده در مه سال ۲۰۱۹ علیه پ ک ک داشت و تا کنون موفق نشده اند.

عملیات گسترده نظامی ترکیه در اقلیم کردستان درست ۳ روز بعد از ملاقات مسرور بارزانی رئیس حکومت اقلیم کردستان با اردوغان و مقامات دولت ترکیه صورت گرفته است که نشان از توافق رئیس حکومت کردستان با عملیات نظامی دولت ترکیه به دلیل روابط تجاری دولت اقلیم، صدور نفت و گاز به ترکیه و مخالفت دولت اقلیم با پ ک ک و حضور آنان در مناطق مرزی اقلیم کردستان است.

این حمله در زمانی صورت می گیرد که وضعیت دولت مرکزی عراق با گذشت ۶ ماه از انتخابات پیش از موعد هنوز بحرانی است و کاری جز اعتراض از دست سیاستمداران عراق ساخته نیست و علاوه بر این جهان نیز درگیر بحران و جنگ در اکرین است.

ضدیت دولت ناسیونالیست و فاشیست ترکیه علیه مردم کردستان سرکوب و ایجاد ارباب و اختناق در مناطق کردتشین و دور کردن نیروهای مسلح پ ک ک از مناطق مرزی قطعا جنبه ای از اهداف سیاست جنگ طلبانه و اشغالگرانه دولت ترکیه است. در عین حال نباید این را از چشم دور داشت که جامعه ترکیه درگیر بحران اقتصادی و سیاسی جدی میباشد. طبقه کارگر و اقشار ناراضی جامعه ترکیه در سالهای گذشته با دولت سرمایه داری اردوغان در کشمکش و تعارض هستند. دولت ترکیه برای ادامه بقا و منحرف کردن افکار مردم از بحرانهای داخلی به گسترش این جنگ که فی الحال مانعی در مقابل آن وجود ندارد نیاز دارد و علاوه بر آن اقلیم کردستان یکی از مناطق سود آور و تجاری سرمایه داری ترکیه و صدور نفت و گاز ارزان از اقلیم کردستان طمع دولت ترکیه برای حضور در خاک اقلیم کردستان را بیشتر کرده است. بخشی از دولت اقلیم به نمایندگی حزب دمکرات مخالف حملات نظامی ترکیه نیست چه بسا همکاری نیز دارند، دولت عراق به دلیل ناتوانی و بحرانی که با آن درگیر است جز اعتراض قادر به انجام اقدام دیگری نیست.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست حمله نظامی و تجاوزکارانه دولت ترکیه به خاک کردستان عراق را قویا محکوم می کند. در پی این حملات جنایتکارانه مردم ساکن مناطق مرزی کردستان بارها خانه و کاشانه و امکانات زیستشان از بین رفته و بسیاری کشته و آواره شده اند. صدای اعتراض مردم این مناطق به اقلیم کردستان نیز به جایی نمی رسد. مردم کردستان عراق و همه احزاب و سازمانهای آزادیخواه نه تنها به دولت فاشیست ترکیه بلکه به دولت اقلیم کردستان بعلت سکوت و توافق با تعرض نظامی دولت ترکیه و ایجاد ناامنی در خاک اقلیم کردستان باید اعتراض کنند.

دست دولت جنایتکار ترکیه از سر مردم کردستان کوتاه!

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری-حکمتیست

۲۰ آوریل ۲۰۲۲

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-Communist Party of Iran

Hekmatist

کمیته کردستان

زنده باد اول مه!

از صفحه ۸ ←

... پیام و یاوه گویی های علی خامنه ای ...

گفته ، گورستان خاوران در جنوب شرق تهران در حاشیه جاده خاوران است. زندانی هایی که در تهران بودند ، در تابستان هزار و سیصد و شصت و هفت به صورت مخفیانه و بدون نام و نشان، در گورهای دسته جمعی مدفون میشدند. در آن زمان ملا خلخالی، به هر نقطه از ایران سفر میکرد دهها نفر را بدون محاکمه به اسم کفار و محارب با خدا و رسول خدا اعدام میکرد. سران جمهوری اسلامی در سال شصت و هفت یک هیئت چهار نفره به نام هیئت مرگ تشکیل داده بودند . آنها عبارت بودند از ابراهیم رئیسی (معاون دادستان وقت و رئیس جمهور کنونی ، حسینعلی نیری(حاکم شرع وقت) مرتضی اشرفی (دادستان وقت) و خلخالی آدمکش . این جلادان هزاران مخالف سیاسی در داخل ایران را اعدام نمودند. جاوید رحمان گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل اعلام نمود در سال 2021 میلادی ۲۷۵ نفر را در ایران اعدام کرده بودند . در ابان ماه نود و شش و نود و هشت مردم به علت مشکلات معیشتی در صدها شهر ایران دست به اعتراض زدند که با سرکوب شدید و کشتار و زندان روبرو شدند . در این اعتراضات نزدیک به دوهزار نفر جانشان را از دست دادند . در کردستان و مرز بلوچستان دهها نفر به اسم کولبر کشته شده اند . اینها کشتارهای سیستماتیک جمهوری اسلامی ایران است که به مثابه یک قطره از آب دریا میباشد .

با توجه به واقعیات خامنه ای جلاد ، این نماد ضد زن با بیشمرمی دم از اعدامهای عربستان سعودی میزند و اشک تمساح میریزد. ما جنبش کمونیزم کارگری در راس همه حزب حکمتیست مخالف اعدام بوده و هستیم ، از نظر ما اعدام قتل عمدی دولتی میباشد. این سیاست آگاهانه و از پیش تعیین شده از جانب جمهوری اسلامی در مورد اعدام همچنان بعد از چهار دهه ادامه دارد و برای ترساندن مردم میباشد. سیاست اعدام برای ماندن جمهوری اسلامی در اریکه قدرت است. هر گوشه ای از دنیا و هر دولتی در قوانینش حکم اعدام را لغو نکرده باشد باید در کنار جمهوری اسلامی قرارش داد. خامنه ای خود و رژیم بد نامش چه در سطح جهانی و چه در سطح داخلی با این پیام مضحک سال نو ، نفرت و انزجار مردم را به خود و حکومتش افزایش داد. و مردم را مضمم ترکرد که هر چه زودتر این رژیم بد نام اسلامی را سرنگون نمایند.

کارگرو مردم ازادیخواه در سراسر جهان ممکن و عملی است.

در ایران طبقه کارگرو زحمتکشانش زیر فشار فقر و فلاکت و اختناق دولت سرمایه داری اسلامی در شرایط بسیار دشواری به سر می برند، که در نتیجه آن طبقه کارگرو اکثریت مردم محروم از معلم و بازنشسته و اقشار تحت ستم را به رویارویی مدام با دولت سرکوبگر اسلامی برای پایان دادن به این زندگی فلاکتبار به میدان آورده است. اول مه روز جهانی طبقه کارگر، مناسبتی است برای نشان دادن اتحاد و همبستگی و قدرت طبقه کارگرو همه محرومان برای طرح خواستها و مطالبات و پایان دادن به این نظم ظالمانه است . طبقه کارگر در ایران به عنوان بخشی از طبقه کارگرج جهانی در ادامه جنگ سودی ندارد و از عواقب زیانبار آن در امان نیست و باید علیه جنگ و توقف آن همراه با هم طبقه های خود در سراسر جهان به میدان بیاید و دست به اعتراض بزند.

سعید یگانه

جهان بدون فراخوان سوسیالیسم،

بدون امید سوسیالیسم، بدون

خطر سوسیالیسم، به چه

منجلابی تبدیل می شود!

منصور حکمت

نه به جنگهای ویرانگر سرمایه داری!

از صفحه ۶ ←
اول مه و جنگ در اکراین

منفعتی در ادامه آن ندارند . مدام که طبقه کارگر قدرتمند و جنبش سوسیالیستی ضد سرمایه داری و احزاب کمونیست کارگری در تقابل با دولتهای بورژوازی قد علم نکنند ، همواره دولتهای سرمایه داری سرنوشت این تحولات و بشریت را تعیین می کنند . در روز اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر، کارگران و همه محرومان جهان که از ظلم و زور و رنج و و جنگ و مشقت نظام سرمایه داری به ستوه آمده اند ، علیه این نظم استثمارگر و ظالمانه به میدان می آیند و خواهان توقف جنگ و پایان دادن به کشتار و آوارگی مردم می باشند. این تنها با اعتراض و عمل انقلابی که تا کنون کارگران و سوسیالیستها در یونان ، پیزا در ایتالیا و کارگران راه آهن روسیه سفید در جلوگیری از رسیدن تسلیحات به نظامیان روسیه در اعتراض به جنگ از خود نشان داده اند و علاوه بر این جنبش واقعی علیه عاملین هر دوسوی جنگ از جانب طبقه

دیبر کمیته کردستان : صالح سرداری

saleh.sardari@gmail.com

روابط عمومی کمیته کردستان: ابوبکر شریف زاده

Abo_sh2008@hotmail.com

اکتبر نشریه کمیته کردستان

حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست است

که هر ماه یک بار منتشر می شود!

سردبیر نشریه همایون گدازگر

homayon_1954@yahoo.de

آزادی، برابری، حکومت کارگری